



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 624/2019  
26.06.2019. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милета Крстића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 6Кж1 223/19 од 21.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2019. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милета Крстића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 6Кж1 223/19 од 21.03.2019. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

**Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Нишу 6Кж1 223/19 од 21.03.2019. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Врању и преиначена пресуда Вишег суда у Врању К 996/17 од 28.12.2018. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА за кривична дела за које је наведеном пресудом оглашен кривим, узео као правилно утврђене казне затвора и то за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, казну затвора у трајању од три месеца, па окривљеног применом чл. 4, чл. 42, чл. 45, чл. 54, чл. 56. став 1. тачка 4. и чл. 60. став 2. тачка 2. и чл. 63. став 1. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и

два месеца у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 02.03.2016. до 16.03.2016. године и од 15.11.2018. до 28.12.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Миле Крстић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 2. у вези члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновну одлуку, или пак исту преиначи и потврди пресуду Вишег суда у Врању К 96/17 од 28.12.2018. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милета Крстића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку је неоснован, док у осталом делу нема прописани садржај.

Бранилац окривљеног АА, адв. Миле Крстић, у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика није примењен закон који је важио у време извршења овог кривичног дела, већ да је другостепени суд применио Закон о изменама и допунама Кривичног законика, који је ступио на снагу након извршења наведеног кривичног дела, супротно одредби члана 5. КЗ, па Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Ово са разлога што из образложења побијане пресуде, произилази да је другостепени суд у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом применио Кривични законик који је важио у време извршења кривичног дела („Службени гласник РС“, 72/09, 212/12) и за које је прописана казна затвора у трајању од две до 10 година (страна 2 последњи пасус и први пасус на страни 3 образложења другостепене пресуде) а не Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 94/16), како се неосновано наводи у поднетом захтеву.

При том, по налажењу Врховног касационог суда, правилно је Апелациони суд у Нишу нашао да је првостепени суд повредио закон када је окривљеном за

предметно кривично дело изрекао меру упозорења, односно условну осуду, јер нису били испуњени услови из члана 66. став 2. КЗ за изрицање исте, па је ту повреду усвајајући жалбу Вишег јавног тужиоца отклонио.

С`тога наводи браниоца да је побијана пресуда донета уз повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 5. КЗ, оцењени су као неосновани.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног, као разлог подношења истог само формално означава и повреду закона из члана 441. ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи разлог због којих сматра да је у побијаној пресуди дошло до наведене повреде закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник,  
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија,  
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић